

SZENTESI LAP.

VEGYESTARTALMU HETILAP.

<p>Elap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.</p> <p>Előfizetési árak:</p> <p>Egész évre . . . . . 4 frt. Fél évre . . . . . 2 frt. Negyed évre . . . . . 1 frt.</p>	<p>HIRDETÉSI ÁRAK:</p> <p>A három hasábra terjedő petítorért egyszeri hirdetésnél 18 kr., a két hasábosért 12 kr., egy hasábosért 6 kr. számítatik.</p> <p>Bélyegdíj minden egyes beíratástól 30 kr.</p>	<p>Megjelen e lap betenkint <i>vasárnap</i> egy iven.</p> <p>A „Nyúlter”ben a háromhasábos petítor igtatási díja 15 kr. o. é.</p>
--	---	---

Megyénk székhelye.

II.

Cicatricis ur indítványa körülbelül következőleg hangzott: „mondja ki a megye közgyűlése autonom jogánál fogva elvileg, hogy ohajtja, miszerint a megye székhelye Szentesre tétessék, s ezen határozatának figyelembe vételét kérelmezze a ministeriumnál; — egyszersmind a szükséges előmunkálatok eszközése végett egy bizottság küldessék ki.” Ezen indítványa fontosságának és sürgősségének indoklásául, főleg azon körülményt hangsúlyozá, hogy a megye-kikerekítési törvényjavaslat, a legnagyobb valószínűséggel még ez év végéig törvényerőre emeltetvén, ha megyénk közönsége nem járul kérelmével ideje korán a ministeriumhoz, székhelye Hód-Mező-Vásárhelyre vagy Szegedre tétetik át.

Megvallom, hogy midőn ezen indítványt és indoklását megczáfolhatlannak képzelte el, igyekeztem magamat az ez által előidézett szorongó helyzetbe belélni, magam is éreztem olyan lidércnyomás-félt. De megvallom azt is, hogy igen könnyű volt ezen nyomás alól menekülnöm, midőn a másik perczben már átgondoltam azt, hogy a volt belügyi ministernek azon javaslata, melynek törvényerőre emeltetését Cicatricis ur és elvtársai a jövő országgyűlés legelső és leg-sürgősebb teendői közé sorozták, — már régen elbukott, egy új kikerekítési törvényjavaslatnak

pedig még csiráit sem ismerjük; — a jelenlegi kormány elnökének f. évi március 3-án, a kormánypárt általános helyeslésével találkozott programbeszédében, a legsürgősebb teendőkként elősoroltak közt, a megyekikerekítés kérdése nem is foglaltatik. Midőn — mondok — mindezeket csak egy hirtelenében átgondoltam volna: azonnal vidámabb gondolataim támadtak; a lidércnyomás teljesen megszűnt, s önkénytelenül is eszembe jutott a likas mogoró ismert elmélete.

Egyébiránt Cicatricis ur indítványa azonkívül, hogy a történeti tényekkel merősen ellenkezett még veszélyes elvet is tartalmazott. Tartalmazta pedig azon veszélyes elvet, melyszerint törvényhatóságunk csak úgy könnyedén beleegyezik már a priori abba, hogy a megyei székhely meghatározására eldöntő befolyással a kormány bírjon. Én részemről nem tudnék ebbe oly könnyen és oly szívesen beleenyugodni, miként azt Cicatricis ur és nézettársai tevék; mert úgy vagyok meggyőződve, hogy ha a megyék még annyi autonom joggal sem bírnak, miszerint székhelyüket önmaguk határozhatják meg, akkor nincs többé semmi okunk autonomiánkra a legkisebb súlyt is fektetni. — Egyáltalán véve, nem jó az ördögöt oly meg-gondolatlanul a falra festeni, mert egyszer egész váratlanul megjelenhet.

De ha Cicatricis ur indítványa csak annyit tartalmazott volna is, mint ezt némelyek értelmezik, — hogy t. i. „határozza el a megye

közgyűlése elvileg, a megye székhelyének Szentesre tételét.” — ezt sem tartottam volna sem idő szerűnek, sem célirányosnak. — Mert, vagy meghagyatik a megyének azon autonom joga, hogy székhelyét önmaga határozhatja meg, vagy nem. Ha meghagyatik, úgy ezen kérdést akkor is el lehet dönteni, midőn a megyekikerekítés foganatosítva leendő; ha pedig nem hagyatik meg, akkor egyelőre elégséges azon intézkedés, melyet az 1874. december havában tartott megyei közgyűlés tett, — felirván a ministeriumhoz, hogy azon esetben, ha a megye kikerekítés alkalmával, a ministerium határozna meg a megyék székhelyeit, venné figyelembe Csongrádmegyének e tárgyban hozandó határozatát. Elégséges pedig azért, mert ha a ministerium leendő a törvényhozás által feljogosítva ezen kérdésben végérvényesen intézkedni s megyénknek decemberi határozatát figyelembe nem veszi, akkor bizonyosan nem sokat nyomott volna a mérlegben azon határozata sem, mely szerint székhelyül elvileg Szentes decredáltott volna.

Hogy pedig indítványozó Cicatricis urnak és indítványát pártolta képviselő uraknak azon szándékuk lett volna, miszerint a megye székhelyét már most kivánták Szentesre áthelyezni, azt nem képzelhetem el és pedig azért, mivel ezen esetben ellenkezésbe jöttek volna Szentes város 1874. december 15-én tartott közgyűlésének azon határozatával, melyben világosan ki-

T Á R C S A.

Az örült nő.

— Egy fehér barát emlékirataiból. —
(H. C. után.)

„Nyugodtabb vagy Emma?” kérdém némi szűnet mu’va, „akkor jerünk át nagybátyádhöz; ő szeretett bennünket, mindig szívesen látott; talán örvendeni fog látogatásunknak; talán vigaszára lehetünk.”

„Nem! nem! szót esdeklőleg, — „nem mehetek hozzá, már a gondolat, hogy vele találkozzam, irtózataltölt el. — Ha ohajtod, hogy nyugalom visszaterjen, ne kívánd, hogy megtekintsem őt. Érzem, hogy örülségének látására, magam is megörülnek; — nem! nem! nem kell a szörnyeteket felköltöni, mely barlangjában még most nyugodtan szunyad.”

„Pedig, meglehet, hogy világot hozó angyalként tűnnél fel előtte;” jögzém meg nyájasan.

„Isidor! ne kívánd! nem tehetem!” válaszolt szaporán; „nyugalom örökre eltűnnék! Isten a tanum!”

„Akkor hát magam megyek!” viszonzám, „mint férfit nem maradhatok távol a szerencsétlenség színhelyétől.”

„Jól teszed” kiáltott fel „de térj vissza minél előbb, ne hagyj soká félelmeim közepett magamra. — Siess vissza, hozz vigasztalást nekem, hozz szabadulást.”

Eltávoztam.

A maltai rend vitéze karszékben ült, jobbán az orvos, ki már eret vágott rajta, s nadályait is alkalmazta volt; — balról az idősb gróf, az én gyámtyám állott; némán intett felém, midőn beléptem, leirhatlan fájdalmát tükrözve vissza e néma üdvözet.

Most vett észre Imre gróf; — mereven pillantott reám, majd kinos mosolylyal szólott: „Hát te itt vagy? Frater Celestin! — a templáriusok szent rendének legutolsója! — jöjj! — jöjj közelebb!”

Letérdeltem előtte, jég hideg kezét fejemre téve folytató: „megáldlak téged! — indulj a nagy világba; hirdesd tanáinkat; prédikáld ártatlan voltunkat! . . . Ösmersz-e engem? . . . Ugye bár eltorzultam? . . . Oh! a tömlőz penészes levegője, a nehéz vasbilincsek, a gyótró kintpad megvénti az embert! . . . Én Molay Jakab vagyok, a templáriusok nagymestere . . . elölnek benniteket! kipusztítanak a földről! . . . tüzzel, lánggal harcznak ellenünk! . . . Jaj neked Fülöp! — jaj neked is te átkozott szentséges atya! . . . Isten trónusa elé idélek titeket. . . . Igen én, Molay Jakab. . . . Ne remegj Celestin! légy okos, mint a kigyó: te vagy rendünk utolsója; . . . menekülj! fől-szentelt vitéz vagy, tartsd fenn, plántáld tovább rendünket. . . . No! már most fel a máglyára! . . . jaj! e füst! . . . mily tüzesek e parazsak! . . . a lángok nyalják esontjaimat! . . . kiégették szemeimet! Istenem légy irgalmas! . . . Domine Jesu! miserere mei!”

Az utolsó szavakat, velőket rendítő sikoltással ejté ki; visszahanyatlott székébe, eszméletét veszé.

Felszarítam könyeimet. Gyámtyám megfogta kezemet s magához vont. „Köszönöm fiam!” szólott, „köszönöm, hogy eljöttél; nyomorúságom végzetlen nagy!”

Keblére borultam.

Az orvos elbocsájtá a beteg kezét s felénk közeledett; aggódó arczal veszélyt hirdetett; suttogva monda; „ha holnapig jobbra nem fordul betegsége, harmad napra meghal.”

„Hol van a néne?” kérdém a gróft.

„Szobájában van s imádkozik,” volt a felelet, „ily látvány nem nőnek való.”

Hosszu szűnet állt be. Vigasztalanul tekinték egymásra. A beteg visszatért eszméletére kezeivel meg-megtapogatta mellét s karjait.

„Mily nyomorulttá tetted!” kezdé ismét, „rám adták a halotti köntöst. — Ez nem áll ellent a tűznek.

— Az elemek csatároznak egymással, a víz leküzdí a tüzet; . . . az ember nyomorult féreg eltipródik az elemek harcában. . . . Mikor még meg voltak szemeim, nem voltam az a szegény vak, ki koldulni jár, s nem fedheti be mezitlenségét. . . . Jakabnak hívtak. . . . Meghaltam a máglyán. . . . Farkas ette meg szívemet, azért fáj a seb oldalamon, honnan kiásta. . . . Csontjaim a holvilágon fehérültek meg. . . . Dobra vonják bőrdemet. . . . Ne hagyjuk el magunkat; — rajta foglaljuk el Malta szigetét; — harc és háboru a hitleneknek! . . . Oh ezek a lángok! ki ment meg azoktól! . . . átkozott! . . . avagy nem hüven tartottam e meg fogadásomat?! . . .”

Igy folytatá majd lassúbb majd emeltebb hangon, majd iszonyt gerjesztő fenyegetések között; újból kimerült; de rövid pihenése csak arra szolgált, hogy újból erőt gyűjtessen, ön emésztésére.

Későre járt az idő. — Ijedtemben sietségemben nem értesíttem volt előljárhoimat a zárdában, a szomorú esemény és távozásom felől. Az est imára szóló harang megcsendült, elbucsztam gyámtyámtól, ki hálas pillantásokkal jutalmazta részvéteimet.

Újra Emmához mentem, még most is ott állt az ablaknál szemlélve az aranszinű szegélyt ott a láthatáron, mely a nap lehunyának helyét jelölé. Kezét nyujtá szótlanul, én sem leltam szavakat. A nagy bátya állapotja felől kellett volna őt értesítenem, és ime egészen más kimagyarázhatlan valami nehezült lelkemre, arczom lángolt, úterem lázasan lüktetett; midőn kezét érintém boldogító érzet ömlött, sugázott át ercimbe. — Fájdalma félelme — úgy érzem — engem is áthatott. — Nem úgy érzem magam mint máskor, mintha már nem is nővéremmel társolagnék.

Az est-homály mindinkább növekedett; messze utam volt még, s ime még is mint a lebilincsel, megbűvölt, mellette maradtam.

mondatik, hogy Szentest város csak azon esetben hajlandó a megye épületéhez szükséges telket és építési anyagokat szolgáltatni, ha megyénknek czélba vett kikerekítése alkalmával Csongrád megye Szentest választaná székhelyeül. De nem képzelhetem el azért sem, mert nem hiszem azt, hogy különben is igen rendezetlen pénzügyviszonyok közt tengődő városunkat, valamint a megyét csupa risicora bele akarták volna vinni, egy mindenesetre tetemes és épen azért igen meggondolandó költségekbe.

Midőn mindezeket szükségesnek láttam felmenteni annak indoklására, hogy miért nem tartottam elfogadhatónak Cicatricis ur indítványát, s miért nem láttam egyáltalán véve helyesnek a megyei székhelynek ez idő szerinti tárgyalatását: nem tartom feleslegesnek — a pozitív tételre átlépve — a székhely iránti határozat idejére nézve, saját véleményemet elmondani.

Nézetem szerint mindenképp azzal kell tisztába jönnünk, hogy akarunk-e minél előbb — habár némi risicóval is — határozni a megye székhelye iránt, vagy határozatunkat azon időre kivánjuk halasztani, midőn ezt minden risicó nélkül tehetjük, vagyis a megye kikerekítés utáni időre? Fekete Márton.

A „Zentai Figyelő“ ügyéhez.

A „Bácskai Híradó“ a hazai lapok figyelmét egy a sajtó szabadságot nagyon közelről s nagyon érzékenyen bántó dologra hívja fel:

„Körülbelül három hónapja — így szól — hogy Zenta város polgármestere Jankovich Aurel urnak jelentésére Bács megye alispáni hivatala a „Zentai Figyelő“-t lefoglalta, további megjelenését betiltotta; állítólag és czímleg azért, mivel a lap szerkesztésében előállott személyváltozás hivatalosan nem jelentetett be, meg hogy a lap nem politikai léteire politizált; voltaképen pedig azért, mivel Zenta város nagyérdemű polgármesterének a „Zentai Figyelő“ s illetőleg annak iránya és magatartása nem volt inyére.“

„Hogy a szerkesztőség részéről a változás alkalmával történetelt mulasztás — folytatja a B. H. — megengedjük: de hogy ezt a polgármesteri hivatal, s épen ez, négy-öt hét multával

vette észre, egyenesen a lap lefoglalásán s épen akkor vette igénybe a nagyhatalmu hivatalos hatáskört, mikor abban egy igényének nem tetsző közlemény volt, ez már az alkotmányos igazság szeretetnek és törvényesen igazságos eljárásnak azon fajtája, melyre kádenciát a török Karaffák, vagy az ötvenes évek Bach-jainak virágzásai korában igen, — de azon innen nem találhatunk.“

„A lap szerkesztősége részéről megtéte ugyan a belügyministeriumhoz a hivatalos föltérjesztés azonnal; de dacára az azon idő óta elmúlt sok hétnek, sőt hónapoknak, — csendes szenderegésben alszik az ügy, valószínűleg kiadva, leküldve, tudja Isten hová és kinek?“

„Elég az ahhoz, hogy a „Zentai Figyelő“ lefoglalása és betiltása uralkodó tény; s épen olyan dolog, mint mikor valakit gyanu, vagy egy kis ártatlan személyes boszu folytán vizsgálati fogságban tartanak, s hónapok multával azt mondják neki, hogy ártatlan, elmehet: s ha úgy tetszik, becsületességi bizonyítványt is kap — nagy peccáttal.“

„Nem tekintve azt,“ — folytatja tovább a Bácskai Híradó — „hogy a lap szerkesztője megtette vagy elmulasztotta-e bejelentési kötelességet a lap átvétele alkalmával; — nem tekintve, hogy a lap politizálás által tul lépte-e hatáskörét vagy nem; — nem tekintve, hogy Jankovich polgármester ur miért nem teljesítette annak idején hivatalos kötelességét; hogy miért tartotta vissza a királyi ügyészséget hivatalosan illető lappéldányokat, s hogy e szerint mi okból eszközölte, miszerint az illetékes hatóság a „Zentai Figyelő“ létezéséről mitsem tudott; — figyelmen kívül hagyva a zentai polgármester urnak azon nyilatkozatát, hogy ő megmutatja, miszerint a „Zentai Figyelő“-t megbuktatja, s hogy míg ő Zentán polgármester, addig ott lap nem leend; — nem tekintve, hogy az alispáni hivatal jog szerüleg helyesen járt-e el, midőn a polgármesteri jelentésre a lapot lefoglaltatta és betiltotta; s nem tekintve ezen eljárás valóban furcsa proceduráját; — nem tekintve, hogy a dolog mi-ben léteinek megvizsgálása és az intézkedés által ki lesz compromittálva;

jogosan kérjük: hol van? miért késik oly sokáig az igazságszolgáltatás? avagy azt gondolják a jó urak, hogy lassanként majd elalszik, végkép feledésbe megy az ügy?“

Idáig a „Bácskai Híradó.“ Nekünk ezeknek elődása után vajmi kevés

mondani valónk maradt. Különben is a cikklet mely a „Zentai Figyelő“ egyelőre való függetlenségét maga után vonta, nem ösmerve, egyoldalulag nem is nyilváníthatjuk véleményünket. De azért a zentai lap irányában követett eljárást illetőleg van némely általános észrevételünk.

A vidéki lapok legtöbbjének azon szerencsétlen helyzete van, hogy szűk körben mozogván nagyon hamar beleütköznek a nyilvános élet embereinek nagy gonddal ápolat magán érdekeibe, üzembe. Nem ösmernék vidéki lapot, mely felkarolni ne ügyeznék saját vidéke közügyeit, melynek ne volna fötörékvése — miként az föfeladata is — hogy ezen közügyeknek tehetősége szerint szolgáljon, azokat előmozdítsa. Már most, ha a közügyekkel foglalkozva azokat saját önálló szempontjából fogja fel, azok felett saját véleményét nyilvánítani bátorsága van; ezt egyik másik féltékenyen őrzött nagyhatalmi állás maga ellen intézett támadásnak véli. Gyarlók az emberek, kivált ha érdemükön felül magasabb polczra vergődtek, ritkán látják át, hogy ugyanazon vidéki lappal, ha azt szokásos üldözéseik helyett támogatni igyekezzenek, mennyiben mozdíthatnák elő a közjót.

No de ezt nagyon hosszasan kellene fejtegetnünk, pedig ez uttal terjedelmesek lenni nem akarunk.

Itt ott léteznek még hazánkban — és így hihetőleg Bács megyében is — a letűnt Bach-korszak, egy-egy ereklyéül hátramaradt vándorgolyója. — Az ilyenek azután, az ő uszály hordozóikkal egyetemben, még a régi szép időkben képzelvén magukat; nagy szolgálatot vélnék tenni a magyar hazafiakból alakult magyar kormányoknak, ha — sajtótörvényeink gunyjára — elfojtani igyekeznek a magyar szót.

Mi úgy vélekedünk, hogy — az ugynevezett kiegyezés óta fennálló — bár többször változott, magyar kormány soha nem veheti kedvesen, mikor a társadalmi élet, a közügyek, a nép művelődés előmozdítására törekvő sajtó, a di minorum gentium basáskodása által, bármikor is akadályoztatik működésében.

No de annál feltűnőbb is volna, ha épen ott Zentán, azon vegyes ajku polgárok lakta vidéken, egy a magyar közszellemet ápolni akaró lap — meglehet érdemtellenül — reá rakott bilincseiből mielőbb fel nem szabadíttatnék.

A „Zentai Figyelő“ ellenében fogantatva vett, valóban igen furcsa procedura még a nem rég lelépett magyar kormány idejéből datálódik;

Végre Emma szólalt meg előbb. — „Isidor! oly nyugodt vagyok melletted; mintha ez a papi öltöny tova tzné a gonosz szellemeket! . . . Oh ha veled lehetnék távoli elhagyott messze szigeten, mily boldog volnék?“

Keblemre rejté arcát! — Mintha csak Molay Jakobot elemesztő tűzláng futott volna végig rajtam; — nagyot fohászkoztam.

„Hát atyád?“ kérdém zavaromban.

„Atyám? Oh! atyámnak vége borzasztó leend,“ szölt fuldokló hangon. . . . .

„Üzd el magadtól e sötét gondolatokat!“ könyörgék gyámnővéremnek; „lám, még mindannyian boldogokká lehetünk; — avagy magunk borítsuk-e el a derült eget fellegekkel? — A nagybátya talán még meg menthető, az orvos legalább azt hiszi.“

„Én ugyan nem hiszem!“ volt a válasz; „sejtetem nem csal: egyebiránt, ha akarod, hogy hallgassak, jó, hallgatok kedvedért; — de azért érezni fogom a mit mondani akarok, belsőmben; — mert lásd Isidor! a panasz megkönnyebbíti szívemet . . . ! Itt maradsz-e nálunk ez éjjel?“

„Nem kedves Emmám!“ viszonzám, „nem jelentkeztem Pater Quirinél; — amugy is haragudni fog; azonban holnap eljövök, hogy nagybátyád mellett viaszszak. — A misénél nekem kell ugyan szolgálnom, de reményem, hogy a nehéz körülményeket tekintetbe vévén, mielőbb ide jönnöm engednek.“

„És csak így magad mégy?“ kérdé, „legalább a vadászt vidd el magaddal; féltlek a sötét éjszakában; — nézd csak, a felhők is mint tornyosulnak az égen.“

„A rajtam levő szent ruhához, sem az emberek góvossága, sem a rossz szellemek nem közelgenek; maradj nyugodt kedvesem és vigasztald atyádat; a mint látom nagyon is szükséges neki a vigasztalás.“

„Imádkozz érettem Isidor!“ könyörgött a leányzó, „kérd az Istent, hogy erősítsen meg engem.“

„Imádkozz te is értem angyalom!“ suttogám én; — „meglehet nagyobb szükségem van az erőre, mint neked.“

Eltávoztam.

Gondolatokba merülve haladtam át a hosszú fasoron, a szántóföldek mellett; midőn a grófi birtok határára értem, akaratlanul is visszafordultam; Emma ablakai felé tekinték; úgy tetszett, mintha még ekkor is ott látnám az ablakban; úgy tetszett, mintha üd vözetlet integetne felém.

„Szent Isten!“ fohászkoztam fel és gyorsított léptekkel siettem tova; fáradtságomba került a dombra jutnom; nagyon fel voltam izgatva.

Ez érzelmek közt pihentem meg a veres kereszt alatt; — nem voltam képes tovább haladni; — kimagyarázhatlan félelem fogott vala el.

A dombra érve szettekité a vidéken; — egy felől a grófi kastély, más felől a zárda; — még soha oly szerencsétlennem nem éreztem magam; „Emma!“ kiálték fel akaratlanul. A név hallatára megrezentem; mintha csak gonosztetten értem volna magamat. — Oh, én szerencsétlen! sohajtozám fel; tehát azért akartam én képiróvá lenni, hogy e leányt a szent szűz képében festhessem le? — Oh, én soh'sem tiszteltem az Istenanyát! minden imám bűn volt. . . . . Ámde ő az én nővérem! . . . Nem! nem! ő a gróf leánya; én pedig szegény, irtalomból ápolat fiu vagyok. — Irgalmas Isten! A szentekről kellene elmélkednem: — csak a templom énekei közt szabadna nyilvánulni szerelmemnek; — a felfeszített üdvözítőit kellene szemem előtt tartanom; a zárda falai közé kellene zárkóznom; — érzelmeimet elfojtani a nőtlenség fogadalmában. — Oh, ha egy magános szigeten lakoznék velem! . . . minden gondolatom bűnné válik; a kisértő kertülget engem; szent Isten, segíts, hogy le ne roskadjam! — Bűnöm iszonyu nagy; szeretek!!! . . . Oh, én szerencsétlen! hogy feledkezhettem meg kötelességemről?! . . . . Megváltó Jézusom! a te szent sebedbe ajánlom magamat!

Átkaroltam azt a veres keresztet; sirtam, zokogtam; miért? magam sem tudtam. A könyvek után megkönnyebbült szívem; lelkesülten kiálték fel: „Üdvözítőm! ki annyit szenvedtél éltedben, halálodban; — te legjobban tudod, mi leszen hasznomra; intézd sorso-

mat; — s neved legyen áldva mindörökké. Amen.“

Elmondtam; — de a kételkedő elme másként okoskodott.

Igen! a világ megváltója, remek példája volt a lemondásnak; — hanem földi szenvedély nem lakott isteni keblében. — Ő Isten volt, én gyarló ember. — Felvette az ember testet, igaz, de ugyanakkor az emberi gyarlóságok, melyek velünk születtek, távol maradtak tőle. — És ez érzelmeket nem a teremtő rakta-e keblembe? — Ő oltá belém, nem is szegül ellenök lelkem; — a mi azokat tiltja; az mind emberi találmány, emberi számítás, emberi ravaszság, lelke-men gyakorlott kényszer.

Ott hagytam a keresztet s tova rohantam a sötétben a zárda felé.

Komor felhők borították az égboltozatot, hűvös szellő lengett; egy egy tücsök czirpelt a szántóföldeken; a kastély mind távolabb maradó kertében felhangzott a fülemile dala; máskor gyönyörködtem benne; most nem hallhattam; hisz szerelmemről dalolt, s nekem nem volt szabad szeretnem.

Átértem a vén hársfák hosszú során, a zárda egyik sarkán létező fülkébe helyezett Mária képe előtt még pislogott a mécs. — Nem térdeltem le, mint máskor szoktam, e csudatevő kép előtt, melyről azt állították, hogy valamely tűzvész közepett sértetlen maradt. — Oh! ha Emma képe lett volna! — Elmém zavart volt. — A szent képek nem figyelmeztettek többé kötelezettségemre.

Meghuztam a zárda csengetyűjét; a fráter megnyitá az ajtót, s a kezében lévő lámpással arcomat vizsgálta.

„Főtisztelendő Pater Quirin, már többször tudakozódott ön után;“ szólott, „meghagyta, hogy mihelyt megérkezik hozzá küldjem. — De minő halavány ön ma Isidor!“

„Siettem, nagyon siettem,“ hebegém, „nagy szerencsétlenség esett a kastélyban.“

(Folyt. köv.)

eméjük; nem! hinni akarjuk, hogy a „szabad-
elvű“ elnevezésben gyönyörködő jelenlegi mi-
nister ur, a már eddig is elég soká huzott, ha-
lasztott ügynek igazságos megoldását siettetni
fogja; s nem fogja megengedni soha, hogy —
mint a „B. H.“ szépen mondja — a sajtóza-
badság törvényén, azon törvényen, mely egy
alkotmányos nemzet élet feltétele, erőszakosko-
dás követtessék el ép azok részéről, kik a tör-
vények végrehajtására vannak a községek, a tör-
vényhatóságok előljáróival rendelve.

A földadó szabályozási munkálatok fölött
keletkezett 1875. évi VII. t. cz. értelmében a
földadó kirovás alapját képező catastralis mun-
kálatok május hó 10-től kezdve négy héten át
közszemlére vannak Hutyay Lajos telekönyvi
nyilvánartó hivatalánál kitéve.

Felhívatik tehát a városnak minden birto-
kos lakosa, hogy azt a mondott idő alatt meg-
tekinteni el ne mulasztja, és a mennyiben birto-
kaik ezen catasteri munkálatokban nem a
tettleges állapotnak megfelelőleg, az az nem a
jelenlegi birtokos, — mivelési ág, — térfogat
szerint volnának helyesen felvéve, e feletti ész-
revételeit a majdan e célra megalakulandó bi-
zottságnak, annak idejében bejelentesse, mert
annak elmulasztásából származható káros követ-
ményeket mindenki magának fogja tulajdo-
nithatni.

Kelt Szentesen 1875. évi május 14.

Kr.-Nagy István, polgármester.

Levelek a világ folyásáról.

— LXVI. —

Szerkesztő barátom!

Halálalág él az ember! — Az országgyű-
lés kimult; kibeszélte magát. — Post mortem
nulla voluptas; — a halál véget vet minden
gyönyörnek! gyönyörködéseimnek vége! nem
hallom többé a szép és hosszú szónoklatokat,
melyek minél szebbek, minél hangzatosabbak,
minél remekebbek voltak, annál kevesebbet er-
ményeztek. Május 24-én volt az utolsó ülés, ek-
kor olvasták fel a berekesztő trónbeszédet. Ez
volt a nagy punctum. A hírlapok most már
nem élődnek az országgyűlés gyorsirójából,
kinjukban a trónbeszédet fejtegették az egész
héten át, mindegyik kiolvasta belőle azt, a mi
neki tetszik; a „Szegedi Híradó“ plane még azt
is állítja, hogy a sorok között is lehet olvasni
valamit; én a sorok közt nem találtam semmit;
(meglehet, hogy a pápaszemem homályos;) — el-
van mondva abban, hogy mit tett az ország-
gyűlés az elmúlt három évben; ha többet tett
volna, a zárbeszéd is hosszabb volna.

Azt mondja ő Felsője a beszéd végén:
„Fogadják és vigyék megküldöiknek őszinte
királyi üdvözetemet.“ Ez a legszebb, ez mind-
nyájunknak szól. Kiváncsi vagyok, a honatyák,
kik szét mennek most kerületeikbe el fogják-e
otthon mondani; vagy pedig mint eddig szoká-
suk volt önmagukat és pártukat dicsérni.

Most már barátom uram! az egész haza a
katasteri földméréssel, földbecsléssel lesz elfog-
lalva. A minister derűre borúra nevezi ki a föld-
kóstolókat, országsszerte pedig megválasztják azo-
kat, kiknek feladatuk lesz megbírálni, hogy azok-
nak a kóstolóknak helyes-e a szájuk íze. Mu-
latságos dolog nézni ezeket a választásokat.
Voltam imitt amott pár ilyen választó gyűlé-
sen; nagy képpel magyarították ott, hogy olya-
nokat kell választani, kik már hajdan is dol-
goztak ilyen munkában és benne járatosok;
mert hát a régi munkálat rossz volt és most
jobbra kell törekedni! Hallott már ilyet; tehát
azokat, kik a regit rosszul csinálták válaszsák
meg most, hogy jó legyen az új.

No ha ezeken a választásokon is túl leszünk,
akkor azután következik csak a hadd el hadd!
— az országgyűlési követek megválasztása. Itt-
ott már kezdik kijelölni a képviselőjelölteket; ha-
nem ez nem bizonyít semmit; ha a „Hont“, az
„Ellenőrt“ olvasom, azt vélem mindenütt „szabad
elvű“ párti lesz megválasztva; ha a „Magyar
Állam“-ot, akkor még úgy rémlik, mintha az
egész Magyarország Sennyestákból állana. Hjah!
hiába! az ember megálmodja a numerusokat, be
is teszi a lutriba, s azután egészen más számok
jönnek ki! — A választások július 1-től július
10-ig tartó időközben fognak megejteni. Ezt már
mint bizonyos dolgot hirdetik; meglehet azonban,
hogy addig mást is gondolnak odafenn.

A király nem fog körutazást tenni Galliczia
és Bukovinában, először, mert a dalmatiai fára-
dalmas utazást kipihenni akarja, másodsor, mert
a sok utazás nagyon megterheli az udvari költ-
ségek kassáját; harmadsor, mert ő felsége nem
akarja, hogy Galliczia és Bukovina a nagy pá-
radékra nagyokat költsön. Pajzán.

Levelezés.

Szegvár, 1875. május 28.

Urnapiján délelőtt a Szegvári legközelebb
alakult függetlenségi kör helyiségeit bezáratta a
megyei hatóság. — Teljesen ildomos és correct eljárás
volt. — Tisza Kálmán belügyminister ur által folyó hó
2-án az egyletek ügyében valamennyi törvényha-
tósághoz intézett körrendelete és az e mellett közölt
eljárási pontozatok szerint egy alakulóban lévő egylet
működését ideiglenesen csak is akkor kezdheti meg:
ha alapszabályainak a m. ministeriumhoz tettleges be-
érkezéstől számított 40 nap lefolyása alatt, azokra ész-
revétel nem tétetett, határozat nem hozott: már pedig
az említett egylet meg csak folyó május hó első
napjaiban terjesztette be — saját hatósága utján —
alapszabályait.

A ministeri rendelet felhívja a törvényhatóság fi-
gyelmét: hogy a területén létező egyleteket, valamint
azokat, kik újabb egyleteket alakítani akarnak, adan-
dó alkalommal az eljárási pontozatokban foglaltakra
figyelmeztesse.

A humanus szolgabíró ur az egylet ideiglenes el-
nökét és választmányi tagjait magához hivatta és a fenn-
tebbiekre figyelmeztetvén őket, meghagyta nekik, hogy
a 40 napot megvárva, minden egyleti összejövetelektől
tartózkodjanak, s a már megrendelt hírlapokat otthon
olvassassák. Szegvári barátaink, mint törvényt a ható-
ságot tisztelni tudó, loyális magyar polgárok megkö-
szönve a figyelmeztetést, minden ellenmondás vagy
ellenszegülés nélkül, esendben haza oszoltak.

Miután az alakuló kör alapszabályai már e hó
első napjaiban lettek beterjesztve; azt pedig hinni nem
lehet, hogy az alispáni hivatal ne sietett volna azokat
minél előbb felterjeszteni; így tehát a 40 nap remélhe-
tőleg nem sokára letelik; és így minthogy — miként
Tisza Kálmán belügyminister ur rendeletében igen szé-
pen mondja — „az egyesülési jog egyike az
állampolgárok legbecsesebb jogainak,“ — e
szép jog gyakorolhatásának hihetőleg nem sokára mi
is örvendhetni fogunk. r. l.

Helyi és vegyes hírek.

— Szentes város képviselő testülete választott
tagjainak fele része kisorsoltatván, az ekkép megürült
helyek betöltése végett megejtendő választás határnap-
jával jövő június hó 14-ik napja tüzetett ki. — A
választás e napon reggeli 8 órakor kezdődik és tart
esti 6 óráig. — Szentes város 8 választó kerületre van
felosztva. Az első kerület kezdődik az I-ső tized 1-ső
számánál és tart az I-ső tiz. 388-ik házászámáig. Az e
kerületben lakó polgárok választanak 6 rendes kép-
viselőt és 4 póttagot. Választási hely: a városházának
tanácsterme. — A második választó kerület kezdő-
dik I. t. 389. számnál és tart II. t. 20. házászámig. Vá-
laszt 6 rendes tagot és 3 póttagot. Választási hely:
az olvasóköri helyisége. — A harmadik kerület kez-
dődik II. t. 21. számnál, s tart II. t. 411. házászámig.
Választ 6 rendes tagot és 3 póttagot. Választási hely:
„Papp László“-féle iskola. — A negyedik kerület
kezdődik II. t. 412. számnál és tart II. t. 830. házá-
számig. Választ 6 rendes tagot és 3 póttagot. Választási
hely: a „Kovács János“-féle iskola. — Az ötödik
kerület kezdődik III. t. 1-ső számnál és tart III.
t. 405. házászámig. Választ 6 rendes tagot és 3 pótta-
got. Választási hely: a „Rambovski“-féle nagy terem.
— A hatodik kerület kezdődik III. t. 406. számnál és
tart III. t. 601. házászámig, vagy is a tized végéig e
kerülethez tartoznak a tanyák is. Választ 7 rendes ta-
got és 3 póttagot. Választási hely: a ref. egyház ta-
nácsterme. — A hetedik kerület kezdődik a IV. t.
1-ső számnál és tart IV. t. 421. házászámig. Választ 7
rendes tagot és 3 póttagot. Választási hely: a ref. is-
kola rajzterme. — A nyolcadik kerület kezdődik
IV. t. 422. számnál és tart IV. t. 824. házászámig. Vá-
laszt 6 rendes tagot és 3 póttagot. Választási hely:
a rom. cath. egyház tanácsterme.

— A városi képviselők választására jogosult szentesi
polgárok névsora, az e végre kiküldött bizottság
által elkészítettvén, mint a községi törvény rendeli, 5
napon át még pedig e hó 24-től 28-ig volt közszem-
lére kitéve a városházánál, a végett: hogy az illetők
azt megtekintvén, netalán keletkezhető észrevételeiket
a következő öt napon át, vagy is május 29-től június
2-áig megtehessek. E körülményt az előljáróság falra-

gassok által adta tudtul a lakosságnak. Az illető tör-
41. §-a azt rendelvén: hogy bemondás, falragasz vagy
más szokásos módon hirdettessék ki. — Mi nem jelez-
tettük lapunk mult számában, mert bizony nem tud-
tuk, és a falragaszok csak is lapunk kiadása után
lettek kifüggesztve. — Tisztelettel felkérjük az előljá-
ráságot, hogy hasonló körülményekről e lap szerkesz-
tőségét — mely a városi közérdekeknek oly szivesen
szolgál — értesíteni méltóztassék; nem véljük a tör-
vénynyel ellenkezőnek, ha a polgárok jogaikra min-
den szokásos módon értesítettnek.

— Mult hétfőn Csongrád megye rendkívüli közgyű-
lést tartott, hogy a legközelebb megejtendő catasteri
földbecslésnél működendő becselő bizottság tagjait meg-
válassza. Csongrád megyében egy önálló becselő járás
van, Csongrádon, mely öt aljárásra oszlik. A candidáló
bizottság által történt kijelölés folytán, a bizottság el-
nökevé Tóth István uradalmi director, alelnökévé Hor-
váth Ferencz megyei árvaszéki elnök lett megválasztva;
a szentesi aljárásból bizottsági rendes tagokul: Burg
Lajos, Szeder János, Szűcs Dániel; póttagokul Kristó
Nagy Pál, Veres-Lakos Lajos urak választottak meg.

— A szentesi 48-as kör felsőpárti helyiségeit e
napokban küldöttségileg látogatta meg a városi pol-
gármester és főjegyző, jegyzőkönyvet vettek fel azon
helyiségek létezéséről, az ott látott hírlapokról stb. —
Talán beakarják zárni ezt is, gondolván, hogy az a
48-as körnek fiók-egylete; — pedig hát az egy és
ugyanazon egylet, egy és ugyanazon alapszabály, és
elnökség alatt létező tagoknak külön olvasóterme. —
Kiváncsiak vagyunk, minő lesz az itteni eljárás.

— Az elmúlt hét egyik éjjelén a helybeli izraelita
imaházban vakmerő lopás történt: a tolvajok az ima-
ház udvarán hevert ócska falépcsőzetet felhasználva, az
ablakon át behatoltak a templom belsejébe, s az ott a
falakba alkalmazott vasból készült perselyek közül né-
gyet vésők segítségével kibontván, az azokban volt kegy-
adományt eltulajdonították; az ötödik persely felbon-
tására hihetőleg a felvirradt hajnal miatt nem volt ide-
jük; a rég felbontva nem volt kirabolt perselyekben —
mint hozzávetőleg számítgatják — körülbelül mintegy
80 forint lehetett.

— Egy helybeli, s a műveltebb osztályhoz tar-
tozó ifju, hihetőleg szerelmi búbanatában pistolylyal
akart véget vetni életének. Keze remegett, rosszul cél-
zott, a töltés nem szivét, hanem teste baloldala szélét
találta s meglehetősen sebet ejtett azon. Van remény, hogy
nem sokára teljesen felépül, s kijózanodva szenvedé-
lyéből, átlátandja, miszerint a magyar hazának szük-
sége van saját ifjaira, kiknek nem csak a szerelemnek
kell élniök, hanem annak a sok munkának is, mely
ifjainkra várokozik.

— Egy helybeli zenész, kit könnyelmű korcsmai
vigadók „Kosut“-nak szoktak czimezgetni; az általa
mult vasárnap rendezendő kurta majálisra hivatván
a közönséget, az erre vonatkozó falragaszokon nem
saját nevét, hanem „Kossut Lajos“ nevet használta. —
Nagy hazánkfianak kegyelettel emlegetni szokott becses
nevének ilyen profánálása méltó megbotránkozást szült
lakostársaink között, kik bizonyára helyesléssel veendőik
a hirt, hogy erélyes rendőrségünk az illetőt 5 forint
birságban elmarasztalta. Még csak azt kérnök, hogy itt
ot az utca sarkokon még most is felragasztva levő
botrányt szerző meghívók onnan letépeessenek.

— Mult pénteken délután Sonnenfeld Sámuel ud-
varában falbontás alkalmával Mikula Gergely vigyá-
zatlansága, ugyszólva vakmerőségének áldozata lett;
ugyanis az általa lebontás végett tulságosan aláásott fal
reá dől, minek folytán néhány órai szenvedés után
meg is halt. — Eszmerokonságnál fogva eszünkbe jut
itt a rendőrség figyelmébe ajánlani Czukor Ádám ur-
nak az uri utcában lévő házát, valamint magának a
városházának régiebb épületeinek megvizsgáltatását, mert
akár egyik, akár másik helyütt — ha e romlásokok
gondoztatni nem fognak — könnyen újabb emberélet
eshetik áldozatul.

— Midőn a rendőrkapitányi hivatalnak azon nem
rég óta alkalmazásba vett intézkedését, hogy a piarcz-
tért azokkal, kik vagy a városi pénztárból nyernek se-
gélyezést, vagy az ugynevezett „patrikban“ kapnak in-
gyen lakást — hetenként felsőpörteti; teljes elismeréssel
és helyesléssel felemlítjük; nem mulasztathatjuk el ha-
sonló méltánlyattal viseltetni ugyanazon rendőrség leg-
újabb intézkedése iránt; mely szerint hetivásárok után
egész napon át, sőt egyik hetivásártól a másikig egyes
iparosok által a piarczteren a közlekedés akadályozá-
sára kinhagyott sátorfákat összeszedeti, s a városháza
udvarába behordatja; a behordási díjak ily esetekben
az illetőkön behajtatnak, kik azt készséggel meg is fizet-
tik; még csak egy kettőt hallottunk ez eljárás ellen
örtöblödni, azokat kár volt kisze meg nem bírságozni,
akkor talán fölérték volna ésszel, hogy egyes polgár-
nak nem illik a köz-piarczteret privát lomtár gyanán
használni akarni.

— **Szinészet.** Az előre hirdett színi-előadások megkezdésére vonatkozólag értesítjük műpártoló közönségünket, miszerint az ide érkezendő színtársulat a Temesváron épült új színház megnyitása céljából — az ottani közönség kívánására — csak vasárnap május 30-án végzi előadásait; kedden ide érkeznek — és szerdán június 2-án fogja itteni működését megkezdeni.

A szentesi ágostai ev. hitvallásu vegyes elemi iskola növendékeinek közvizsgálata június 1-én délelőtt fog megtartatni; melyre a t. cz. szülőket és tanügyi barátokat tisztelettel meghívja Macskásy Sámuel, ágost. tanító.

— Lapunk múlt számában a városi híresztelési könyvből közölt kivonat által értesítve lett a t. közönség, hogy Glaser Gábor városi orvos a gyermekek beoltását a himlő ellen megkezdte; nem mulaszthatjuk el a szülőkkel tudatni, hogy Balassa Péter orvos tudor ur is foglalkozik a himlőoltással, még pedig minden vasárnap és csütörtök délutánján. Azon szülők, kik gyermekeiket Balassa ur által beoltatni szándékoznak, a mondott időben jelentkezzenek az orvos urnak Zöldfa-utca, I. tized, 248. sz. a. lévő lakásán.

— Nagy szerencsétlenség történt e napokban Stajersországban Judendorf mellett; az áldozatok számát illetőleg az adatok eltérők, legújabb hírek szerint 80 emberélet esett áldozatul. A szerencsétlenség úgy történt, hogy a Gratkorn melletti Szt. Stefanus belülső jubileumi év pünkösdi keddjén nagy körmenetet rendezett Strassengel nevű bucsujáró helyre. Teljes búcsójáró volt hirdelve azoknak, kik e körmenetben részt vesznek és így vagy 4—500 busus indult meg a Mura felé, melyen át kellett kelniük, hogy Strassengelbe jussanak. Az irányadók úgy állapodtak meg, hogy nem a közel gratkorni hidon, hanem a judenburgi révén fognak átkelni; többen állítólag helytelenítették ezt. A két első csoport szerencsésen át is kelt, de midőn a révész harmadszor indult, és a lelkész is beszállt a kompba, nagy tolongás támadt. A hátralevők mind a lelkészszel együtt akartak átkelni. Mind egyszerre szöktek a talpra, mely két ladikhoz volt erősítve. A láncot lekapták, erre a talp súlyedezni kezdett, a rajta tolongó 140 ember hirtelen térdig, majd nyakig vízben állott. Jajkiáltásuk elhangzott az egész környéken. A magas hullámok elrántották a talpot, de a révkötél egyszerre halk recsenéssel kettészakadt. A talp szétbomlott, romjai ideoda hanyattak a habok által. Számos busus már az első lökésnél elmerült, mások egy-egy zátonyra, vagy a legközelebbi hidascska karfáira menekültek; a lelkész megmentette életét. A völgyben egész nap szóltak a harangok, a körülálló férfiak a megfultak számára nagy, széles gödröt ásának, melyet emberemlékezet óta még nem láttak e vidéken. Az életüket vesz-

tett 80 ember közül 74 Szt. Stefan és Eggenfeld helységből és a legközelebbi hegyekből való.

Figyelmeztetés.

A helybeli magyar tisztviselői fiók-egylet f. hó 23-án tartott közgyűlésének határozata folytán felhívom az egylet t. cz. tagjait, miszerint a folyó évre eső tagdíjakat 75 krral a központ részére és 75 krral a fiók-egylet részére, összesen 1 forint 50 krajczárt a fiók-egylet pénztárnokánál Vattay Vincze urnál június hó 10-ik napjáig befizetni sziveskedjenek.

Barsy József, egyleti elnök.

A közönség köréből.

Czáfolat. Azon vasárnapi újdonság, melyet a „Szentesi Lap” 21-ik számában aszt. Balog Mihály ur a közönség köréből a világ elé bocsátott; t. i. hogy Csucs János és ennek három nászsa van megváltva a catasteri földbeeslők mellé kiküldendő városi bizottságba: nem bir alappal. Tessék megolvasni Balog Mihály urnak ugyanazon 21. számban a vegyes hírek rovatát; ott Mees-Balog Sándornak híre sincs; Sarkadi-Nagy Ferencz is Debreczeni József lemondása után lett megváltva; hanem ezt Balog Mihály ur ott a gyalupad mellett nem jó gyalulta meg, legalább figyelmen kívül hagyta. — Az nem járja meg a 19 ik század vége felé, hogy az ember a bárányt rókanak gondolja, mert a bárány bárány és a róka csak rókának marad.

Id. Sarkadi-N. Ferencz.

Szerkesztői üzenet.

Azt a lamentatiót az adóexecutio ellen nem közöljük; minden polgárnak kötelessége adóját megfizetni. — Mily furesán végződik! — Ön hát ezután a „függetlenségi párt” akar csatlakozni? — Hígyje el: a „függetlenségi párt” ily szaporulatnak nem örvendene. — Ki azért csatlakozik hozzájuk, mert telenét lefoglalta az adóexecutio, — az bizonyára a másik párt fog hajlani; mihelyt egy borjúval megajándékozzák.

A városi híresztelő könyvből, május 30.

Kristó-Nagy Ferencznek belső ecseri 77 hold tanyaföldje kedvező feltételek mellett eladó.
Nagy József a rom. cath. templom melletti házában egy alkalmas lakás van hasznbérbe kiadó. Bővebb értesítést ad: Marschall Endre rom. cath. tanító.
Berényi Pálnak Pönközháton levő 3 hold heréje holdanként vagy egészben, egy évi használatra kiadó.
Pataki Mátyásnak III. tiz. 223. sz. háza és királysági 8 hold földje eladó.

Molnár József ácsmesternek kistőkei 33 h. földje épületekkel és I. t. 251. számú háza eladó.

Az alsó csordajárás földet bíró gazdák ma d. u. 2 órakor csöszfogadás végett, a csöszségre vállalkozókkal együtt Vecseri Imre 153. számú házában jelenjenek meg.

Balog Sándor II. t. 25. sz. a. lakosnak mucsihái 8 hold kaszálója hasznbérbe kiadó.

Pataki Sándor házában szegni való nád van eladó.

Az evangelica egyház temetőben levő here és kaszáló fü, ma d. u. 2 órakor árverés útján nyári használatra el fog adatni.

Jószai Andrásnak az ártéren 40 hold szántóföldje kukorica alá feles munkálatra kiadó, lakása IV. t. 591. sz. a.

Balog Mihály asztalosnak Pönközháton levő 3 hold hereföldje egész évi használatra kiadó.

Molnár Miklósnek az alsóréti 7 hold földje eladó, értekezhetni lehet II. tiz. 282. számú háznál.

Idősb Nagy Ferencznek ecseri szállásán 8 hold gyeplő földje eladó.

Kalpagos-Szabó Mihálynak egy negyed telek ecseri tanyaföldje és újsori háza szabadkézből, kedvező feltételek mellett eladó.

Török János mérnök-féle házában, külön lakás, mely két szoba, konyha, padlás és tűzrevalós helyből áll, — továbbá ugyanott a felső épületben egy külön bejárással ellátott, magános uri ember lakásul igen alkalmas padolt szoba van hasznbérbe kiadó. — Bővebb értesítést nyerhetni Zoó János rajztanár urtól, ennek Kiss Zsigmond ügyvéd ur kurczasori házában alsó udvarán levő lakásán.

Kerekes Sándor I. t. 428. sz. a. háza eladó.

Fehérvári János III. tiz. 533. sz. háza eladó.

Gombos Józsefnek az alsóréten heréje van hold számra eladó.

Lakos János III. t. 55. számú háza eladó, vagy hasznbérbe kiadó.

Veres Ádámnak Teésen heréje van holdanként eladó.

Veres Imrénének III. t. 791. számú háza eladó.

Kiss Andrásnak I. t. 574. számú háza eladó.

Néhai Vass István örökösei tulajdonához tartozó ingóságok f. május hó 31-én d. e. 9 órakor II. 558. sz. háznál nyilvános árverésen készfizetés mellett a városi árvaszék határozata folytán el fognak adatni.

Kanász-Nagy Sárának kiséri háza és első osztályu földje veéssel együtt szabad kézből eladó.

Kanász Nagy Mihály örököseinek Kurczaparton levő házuk, első osztályu földjük és árterük szabad kézből eladó; alkut tehetni K.-Nagy Sára felsőpárti Hoffer-féle házában 18. sz. II. tized.

H I R D E T É S E K.

Ezen most jelent meg, magyar fordítása a hírneves igen tanulságos könyvnek:

az önmegóvás,
tanácsadó minden korbéli férfiaknak, Laurentiustól. Bortökba lepezéselve.
Számталансор bebizonysult segély és orvoslása (26 éves tapasztalás folytán) a

gyöngeségi

Állapotoknak a finemző tagokban, ideges bajokban stb. mint a rongáló önfertőzés és faji kicsapongások következmények. — Minden könyvnyaral, jelenti Kókai Lajosnál, Károly utcában. Ára 2 fr. 30 kr.

A t. közönség óvatik bizonyos utánzásoktól és majmolásoktól e könyvre nézve, melyek a közönség elámitása tekintetéből még hirdeteményem szerinti leírásáig is terjednek. Azért figyeljen mindenki arra, hogy könyvem eredeti 35-ik kiadását

Laurentiustól kaphassa, mely egy 8-od röt 208 lapos kötetet képez 60 boncertani ábrával aczéba metszve és a szerző névbélyegével van pecsételve 6-90

Laurentius tanár.

Fürdői jelentés.

Alólírott van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy az általam kibérelt gőzfürdőben ezentul **kádas- és zuhany fürdő** minden nap kapható. Gőzfürdő férfiak számára hetenkint kétszer, u. m.: szerdán és szombaton; a nők részére kedden tartatik.

A legfontosabb szolgálatról gondoskodom; miért is a n. é. közönség szives pártfogásáért esedezem.

Szentes 1875. május 21.

Purjesz Náthán, fürdő bérlő.

Szikkvíz csak 6 kr. üvegenként!

Szikkvíz

gyáram ismét megkezdte ez időnyre működését és naponta friss tölteményt

csak 6 krért üvegenként!

szolgálók. — Ezen üdítő italt a fogyasztó közönségnek tisztelettel ajánlom.

Lázár Dávid,
I. t. Zöldfa-utca 279. sz.

7-?

Szikkvíz csak 6 kr. üvegenként!

Hirdetmény.

Szentes város tanácsának f. é. 670. sz. tanácsi határozata folytán a hivatalos helyiségek fűtéséhez 100 öl jóminőségű kemény tűzifának vétel útján beszerzése rendeltetvén el; melyre pályázat nyitattik oly formán: hogy a vállalkozni kívánó, a megfelelő összegnek 5%-toliát f. é. június 2-ik napjának esti 6 óráig, a polgármesteri hivatalba zárt ajánló levélbe letenni tartozik.

Mely zárt ajánlatok ugyancsak június 3-án délelőtt 10 órakor a tanácssteremben felbontatván, a pályázat megnyitattik; hol a feltételek alólírottáig addig is megtekinthetők.

Kelt Szentesen 1875-ik évi május 20-án.

Győri József, tanácsnok.